

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

«ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ»: Ελισάβετ, Κύπρος, Καραολής και Παλληκαρίδης...

Δρ ΓΑΒΡΙΗΛ ΜΑΝΩΛΑΤΟΣ
Καθηγητής Διεθνούς Οικονομίας και Ανάπτυξης

Ο κόσμος της ας την λατρεύει και ας της αποδώσει τιμές. Ήταν το σύμβολο μιας κοσμοκράτειρας δύναμης.

Κάποιοι άλλοι όμως, Έλληνες, Ιρλανδοί, Ινδοί και άλλοι λαοί που υπέστησαν τα πάνδεινα από την παλιά κοσμοκράτειρα που εκπροσωπούσε και ενσάρκωνε δε συμμετέχουν σ' αυτό το πένθιμο και ξέφρενο πανηγύρι γιατί δεν ξεχνούν.

Ίσως αυτοί οι άλλοι, σέβονται την ύπαρξη της νεκρού όχι όμως την ιδιότητα ούτε το έργο και το ρόλο της όσο ζούσε και βασιλεύε. Για τους λαούς εκείνους η Ελισάβετ δεν ήταν η Μεγαλειότητα αλλά η μικρότατη στην ψυχή και το ήθος. Ήταν η τύραννος και η εκπρόσωπος μιας βάρβαρης σκλαβιάς.

Ο Έλληνας δεν ξεχνά τους 9 αγωνιστές της Κύπρου που απαγχονιστήκαν από το βάρβαρο καθεστώς του αγγλικού ζυγού ήταν όλοι τους από 18 έως 24ων ετών

Απαγχονίστηκαν μαζί στις 10 Μαΐου 1956:

Μιχαήλ Καραολής, Ανδρέας Δημητρίου

Στις 9 Αυγούστου 1956:

Ανδρέας Ζάκος, Ιάκωβος Πατάτσος, Χαρίλαος Μιχαήλ

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1956:

Μιχαήλ Κουτσόφτας, Στέλιος Μαυρομάτης, Ανδρέας Παναγίδης

Στις 14 Μαρτίου 1957:

Ευαγόρας Παλληκαρίδης

Αναπαύονται επίσης τέσσερις αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. οι οποίοι έπεσαν μαχόμενοι στο πεδίο της μάχης.

Μάρκος Δράκος, Γρηγόρης Αυξεντίου, Στυλιανός Λένας, Κυριάκος Μάτσος

Οι Άγγλοι αρνήθηκαν να δώσουν τις σορούς των πρώων στις οικογένειές τους.

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ

Θα πάρω μια ανηφοριά

Θα πάρω μονοπάτια

Να βρω τα σκαλοπάτια

Που παν στη ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Το 1953, σε ηλικία 15 ετών, ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης κατεβάζει και σχίζει την αγγλική σημαία στο Κολέγιο της Πάφου, κατά την ημέρα στέψης της βασίλισσας Ελισάβετ στο Λονδίνο.

Στον απαγχονισμό του 18χρονου Κύπριου αγωνιστή για λευτεριά, Ευαγόρα Παλληκαρίδη η Ελισάβετ έλαμψε με τη μικροψυχία της και τη βαρβαρότητα του στέμματος που έφερε αφού δεν έδωσε χάρη στον καταδικασμένο σε θάνατο από την αγγλική κατοχική δύναμη της Κύπρου. Το θέμα της χάρης είχε γίνει παγκόσμιο ζήτημα. Διάφορες διεθνείς οργανώσεις, ο φιλόσοφος Αλμπέρ Καμύ, μαζί και βουλευτές των ΗΠΑ ζήτησαν από τη βασίλισσα να δοθεί χάρη στον Παλληκαρίδη...

Το 1953, σε ηλικία 15 ετών, ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης κατεβάζει και σχίζει την αγγλική σημαία στο Κολέγιο της Πάφου, κατά την ημέρα στέψης της βασίλισσας Ελισάβετ στο Λονδίνο. Στις 18 Δεκεμβρίου 1956 συλλαμβάνεται και κατηγορείται για κατοχή και διακίνηση παράνομου οπλισμού. Η δίκη του ορίζεται για τον Μάρτιο του 1957. Οδηγείται στην αγχόνη στις 14 Μαρτίου της ίδιας χρονιάς.

Στις 14/3/1957, λίγο προτού εκτελεστεί, έγραψε και κοινοποίησε μια επιστολή στην οποία λέει μεταξύ άλλων:

«Θ' ακολουθήσω με θάρρος τη μοίρα μου. Ίσως αυτό να 'ναι το τελευταίο μου γράμμα. Μα πάλι δεν πειράζει. Δεν λυπάμαι για τίποτα. Ας χάσω το κάθε τι. Μια φορά κανείς

πεθαίνει. Θα βαδίσω χαρούμενος στην τελευταία μου κατοικία. Τι σήμερα τι αύριο; Όλοι πεθαίνουν μια μέρα. Είναι καλό πράγμα να πεθαίνει κανείς για την Ελλάδα. Ώρα 7:30. Η πιο όμορφη μέρα της ζωής μου. Η πιο όμορφη ώρα. Μη ρωτάτε γιατί».

«Ενώ επιλοσίαζεν η στιγμή της εκτελέσεως, οι κρατούμενοι εις τας φυλακάς της Λευκωσίας εκραύγαζον διάφορα πατριωτικά συνθήματα από τα κελιά των. Κάτοικοι της κυπριακής πρωτευούσης, διαμένοντες εις απόστασιν ενός χιλιομέτρου από των φυλακών, ανέφερον ότι ήκουαν άνδρας και γυναίκας κρατουμένους να κραυγάζουν πατριωτικά συνθήματα...».

Και ήταν μόλις δέκα οκτώ.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!

(Σ.Σ.: Πολύ σπάνια φιλοξενώ ξένα κείμενα, όμως το καλογραμμένο άρθρο του καθηγητή Δρ Γ. Μανωλάτου με εκφράζει απόλυτα και το δημοσιεύω επειδή είναι πιο ενημερωτικό από αυτά που έχω γράψει. Στο θέμα του θανάτου της βασίλισσας Ελισάβετ, εμείς οι Έλληνες λέμε ότι οι νεκροί δεικνύονται, αλλά για τους Χριστιανούς σημασία έχει αν ο Θεός τούς δικαιώνει χωρίς να μετανοήσουν ειλικρινά για τις αμαρτίες τους. Σημασία έχει και αν τους δικαιώνουν τα θύματά τους, που το αμφιβάλλω πολύ.)

Γκαντέμισσα πρωθυπουργός

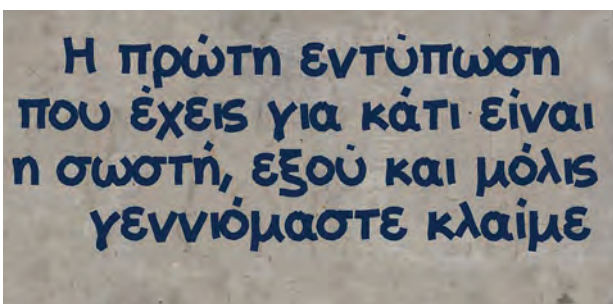
Μέγας ο πόνος και ο θρήνος των Βρεττανών για τον θάνατο της αγαπημένης τους βασίλισσας, αλλά και η ευλογημένη τί την ήθελε τη συνάντηση και την θερμή χειραψία με την νέα πρωθυπουργό του Ηνωμένου Βασιλείου;

Μια χαρά ήταν η μεγαλειότητα, υγιής και γελαστή όταν υποδέχτηκε την κα Λιζ Τρας, αλλά 48 ώρες μετά από αυτή την συνάντηση μάς άφησε χρόνους η βασίλισσα. Αυτό και αν είναι γκαντεμιά...

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Επί ΣΥΡΙΖΑ οι παρακολουθήσεις τηλεφώνων που

έκανε η ΕΥΠ ήταν υποκλοπές. Επί Νέας Δημοκρατίας λέγονται επισυνδέσεις. Αμα έχεις αχαλίνωτη φαντασία και μπόλικη... ανεξαρτησία όλα τα βολεύεις.»

Σοφά λόγια

«Χαρά στο νιο που νοιάζεται, στο γέρο που γελαίει.» - Ελληνική παροιμία.

Καλόο!

Σε ένα συνέδριο βρέθηκαν πολλοί γιατροί από διάφορες χώρες και έπιασαν την κουβέντα. Σαν θέμα συζήτησης είχαν τα κατορθώματά τους στον τομέα της Ιατρικής. Ξεκινάει λοιπόν ένας Άγγλος να λέει: «Η Ιατρική στην Αγγλία έχει προσδεύσει τόσο που κάνουμε μεταμόσχευση καρδιάς σε ένα άτομο και μέσα σε μια βδομάδα ψάχνει για δουλειά!» «Σιγά το πράγμα!» λέει ένας Σουηδός γιατρός. «Εμείς στη Σουηδία είμαστε τόσο μπροστά που βγάζουμε από ένα άτομο τον εγκέφαλο, τον βάζουμε σε έναν άλλο και σε 2-3 μέρες ψάχνει για δουλειά!» Μια στιγμή έρχεται η σειρά του Έλληνα και λέει: «Όλα αυτά είναι ασήμαντα! Εμείς στην Ελλάδα πήραμε 300 άτομα χωρίς καρδιά και χωρίς εγκέφαλο, τα βάλαμε στη βουλή και τώρα όλη η χώρα ψάχνει για δουλειά!»